

[Palle Simonsen]

Det, jeg godt vil sige på nuværende tidspunkt, er, at vi plejer jo ikke i den konservative folketingsgruppe at gå imod disse bemyndigelser til finansministeren. Som det er nævnt, er vi jo tvunget af omstændighederne. Men vi må selvfølgelig gøre det fuldstændig klart over for finansministeren, at det ikke er muligt at fortsætte på den måde, som man nu har gjort gennem en lang periode, hvor dette samfund i højere og højere grad gældsætter sig, dikteret af dette stadigt stigende underskud på betalingsbalancen og, som nogle har nævnt det, en stadigt stigende rentebyrde. Derfor må vi under behandlingen af dette forslag i finansudvalget have nogle klare tilkendegivelser af, hvad regeringens holdning egentlig er. Man kan komme med mellemrum og bede om at få en bemyndigelse til optagelse af nye statslån, men det er faktisk nu for os meget afgørende at få klarhed over, hvad regeringen vil, hvad man forestiller sig på længere sigt. Vi har i fællesskab udarbejdet nogle planer, der skulle bidrage til at forbedre betalingsbalancen – det var i hvert fald formålet med augustforlig II – men hvor forestiller regeringen sig at vi er henne på nuværende tidspunkt? Det vil vi gerne have en drøftelse af i udvalget, for det er selvsagt utilfredsstillende i det lange løb at fortsætte med at give bemyndigelse efter bemyndigelse.

Jes Schmidt (CD):

Som allerede to af ordførerne har givet udtryk for, kunne dette lovforslag jo give anledning til en hel finanslovdebat – 5 mia kr. er jo ikke småpenge – men ligesom de andre ordførere skal jeg undlade at gå dybere ind i sagen og indskrænke mig til et par enkelte bemærkninger.

Den ene bemærkning er af positiv art, nemlig at finansministeren selvfølgelig kan regne med den gruppes medvirken, som jeg tilhører i dette høje ting, ud fra den betragtning, at forslaget, sådan som udviklingen er, og i den situation, vi befinder os i, må anses som fornuftigt.

På den anden side vil jeg da ikke skjule, at nødvendigheden af at give en så stor bemyndigelse er en vis skrift på væggen for hele befolkningen om, at der er lang vej igen, inden vi vil nå frem til en ligevægt inden for

landets betalingsbalance og økonomi i det hele taget.

Jeg skal imidlertid indskrænke mig til at sige, at man i udvalget kan regne med positiv medvirken fra min side i hvert fald.

Alfred Andersen (SF):

Vi plejer altid i SF at stemme for lovforslag om optagelse af lån, og det vil vi også gøre denne gang.

Vi er da enige med finansministeren i, at det er godt at have en god valutalikviditet. Selvfølgelig kan man få den på anden måde end ved at optage lån: man kan få den, som også andre partier var inde på, ved besparelser, men vi synes nok, det ville være uheldigt, hvis vi skulle forbedre valutabalancen i form af besparelser i øjeblikket, hvor vi står med den arbejdsløshed, vi gør. Så alene derfor må vi nok, når nu vi, som jeg kan forstå af ordførerne, skal vente med diskussionen til finansloven, advare imod, at man strammer finansloven så voldsomt, at man får yderligere arbejdsløshed.

Men som sagt, vi kan stemme for lovforslaget.

Grethe Philip (RV):

Heller ikke jeg skal foregribe finanslovdebatten, men nøjes med at sige, at det radikale venstre, i den situation vi står i, finder det rigtigt at give finansministeren den bemyndigelse, han søger om, til at optage udenlandske lån.

Alfred Hansen (DR):

Det var da rart at høre, at hr. Erling Olsen mente, at man i og for sig burde have haft en større debat vedrørende denne ansøgning om at låne 5 mia kr. i udlandet, men hr. Erling Olsen mente, at nu kunne vi da vedtage den – og forhåbentlig meget hurtigt – og så kunne vi tage en ordentlig gang økonomisk politik som diskussionsgrundlag, når vi skal til at se på finanslovsforslaget.

Jeg synes i og for sig, det havde været relevant at tage det i forbindelse med finansloven, og man kunne godt her stille det spørgsmål, om man overhovedet har nogen langsigtet planlægning fra regeringens side med hensyn til, hvornår man når mætningspunktet for optagelse af lån i udlandet.